

TECHNIKY ZVYŠOVÁNÍ TEORETICKÉ CITLIVOSTI

Jméno: Lucie SOUKALOVÁ

UČO: 99917

Obor: Geografie, PřF MU, Brno

Datum: 6. 4. 2011

.....

Předložený článek se věnuje tématu zvyšování vnímání a citlivosti při získávání informací od druhých lidí. Jedná se o dosti „jemné“ téma.

Článek pojednává o důležitosti nahlédnout „pod pokličku“ každého slova a oprostít se od klasických významů slov. O tom, jakým způsobem lze na výklad, větu, či každé slovo pohlížet, a přemýšlet, proč ho daný člověk (při rozhovoru, psaném projevu) použil. Co tím chtěl řečník/pisatel dát najevo, proč slova neposkládal jinak za sebou, z jakého důvodu použil daný slovosled a ten který výraz, na co chtěl dát důraz a jakou myšlenku chtěl vůbec svým projevem vyjádřit...

Při popsaných technikách a metodách je třeba oprostít se od obecně platných a známých slovních významů a podívat se do rozměrů slov a vět hlouběji. Nespoléhat se jen na své smysly, co vidíme a slyšíme, ale číst a vidět i smysl, důvod a význam *za* slovy, mezi řádky. Při tomto přístupu je důležité se nedržet jen striktně určených otázek, ale otevřít myšlení, uvolnit fantazii a nechat ji proudit. Zkusit se vcítit do toho druhého člověka a snažit se pochopit jeho vztah k tématu – pokud člověk mluví o své vlastní nemoci či bolesti, je jeho výklad jistě autentický a subjektivní. Naslouchající by měl projev analyzovat a na každé slovo, větu nahlížet ze všech možných různých úhlů, které ho napadnou, hledat v použitých slovech nové významy a rozměry slov. Při takovémto pohledu na věc ihned vyvstane spousta dalších otázek k tématu, které nemusí být ani obsáhlé. Může to být jedna věta i jen jedno jediné slovo, jak je předvedeno právě v předloženém článku (rozebírání významu použití slova „jakmile“).

Jde o celkově pocitovou, filozofičtější metodu, článek je o tématu teoretické citlivosti. Mi osobně se článek líbil, což souvisí s podstatou mé povahy. Citlivě komunikovat a podávat otázky, následně pak naslouchat, vybírat z výkladu vyřčené informace i nevyřčené „meziřádkové“ a intuitivní závěry – to je mi vlastní, (avšak pravděpodobně ne vždy se mi to správně citlivě se správnou mírou objektivitě daří). Myslím si, že na takovou analýzu významů a hloubek slov musí mít člověk povahu. A zdá se mi, že takovéto ponoření se do tématu je mnohem méně těžkopádnější, když je prováděno tazatelem vlastně samovolně, automaticky, a ne učebnicově naučeně.

ZDROJ:

[1.] STRAUSS, CORBINOVÁ: *Základy kvalitativního výzkumu*. 1999. str. 53 – 69.